

sosialurin

telf. 1 47 20. 1 18 20

box 76, 3800 Tórshavn
Útgevri: p/f sosialurinFyrir-
og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)Blaðmenn: Hogni Djurhuus
Jóhann Mortensen
Jan Müller

Lýsingar: Arne Thomsen

Uppseting: Sosialurin

Prent: Dimmalætting

Um áramótið

VIT HAVA júst sett fótin inn í eitt nýtt ár. Við ársbyrjan í ár tykjast útlitini fyri framman ikki so bjørt, sum tey hava verið í undanfarnu árum, men kortini er ongin orsök til at missa mótið ella at falla í fátt.

TAÐ ER ONK! dulsmál, at vinnan og samfelagið annars, hava ávisar trupulleikar at dragast við. Vit kenna øll trupulleikarnar og eisini eru vit kunnug við orsøkirnar til hesar trupulleikar. Í løtuni arbeiða fiski-vinnuráðið og landsstýrið við hesum spurningum og vónandi fer tað at eydnast at finna hollar og skilgóðar loysnir.

LÍTA VIT AFTUR um bak, so finna vit fleiri dømi um líknandi og eisini stórra trupulleikar enn teir, ið vit hava at stríðast við. So seint sum í 1975 høvdu vit ávisar trupulleikar. Seinast í sekstíárunum var støðan álvarsom. Og fara vit so aftur í fimtíárinu so var støðan rættiliga hettislig við stórum arbeiðsloysi. Men í øllum teimum nevndu førnum vunnu vit á trupulleikum.

Á HESUM SINNI eiga vit eisini at gera tað. Vit gera tað ikki við at seta okkum hendur í favn at stúra. Vit gera tað heldur ikki við svartskygni og afturhaldssemi. Vit gera tað einans við bjartskygni og við at ganga nýggjar framtaksleiðir. Hetta gjørdur vit í fimtíárunum. Eisini seinast í sekstíárunum. Og somuleiðis miðskeiðis í sjeytíárunum. Og í øllum teimum nevndu førnum gav tað úrslit.

EITT STRÍÐ sum hetta setur krøv til okkum øll. Loysnirnar fara í fyrsta umfari at kosta nakað og her mugu vit øll lata nakað frá okkum. Men úrslitið eigur eisini at koma okkum øllum til góðar. Í tí trúgv, at allir føroyingar vilja luttaka og medvirka í stríðnum fyri at basa trupulleikum, er tað okkara vón, at útlitini verða bjartari tá vit næstu ferð stíga inn í eitt nýtt ár.

Spæliplássini, Várharrar skapti, eru horvin

Inngangurin til bókina, »Føroysk barnaspæl«, gav mær hugleiðingar til hesi orð:

Rithøvundurin og óivað ættarlið eftir honum, sum kanska vóru børn fyri bert 30 árum síðani, undrast á, at ungdomurin krevur, at tað almenna útvegar pláss til børn og ung. Eg harmist um tykkara undran, tí tað eru akkurát tit, ið hava skapt tær umstøður, vit liva í dag.

Tað er gaman í at lita aftur á tykkara menningarmøguleikar. Tá nýttust ikki veggustovur, barna-

garðar, fritíðarheim ella ungmannafeløg. Nei, tit nýttu tey spælipláss, »Várharrar hevði skapt tykkum«, sum tikið verður til í innganginum.

Tit vóru við í arbeiðinum hjá tí vaksna, tað var sostatt ein arbeiðsfelagskapur, har eisini bórhini kundu ganga til handa.

Í dag er samfelagið broytt. Hesa broyting hava tit verið við til at gera. Mammurnar eru farnar út at arbeiða, tí tær nýtast á kontórum, flakavirkjum o.s.fr. Páparnir eru á fjarfiskiskapi, á

verksmiðjum og arbeiðsplássum við vandamiklum maskinum. Hava børn í dag møguleika at luttaka í arbeiðinum hjá tí vaksna undir hesum umstøðum?

Tey spælipláss, Várharrar skapti, eru burtur í dag. Ain er ein kloakk, túnið er antin gjørt til veg ella parkeringspláss. Børn er burtur, sethús og betongkassar eru bygd á honum. Hvat er so eftir av spæliplássunum, Várharrar skapti?

Ti mugu tit, ið hava havt so góðar menningarmøguleikar, og sum

kunnu siggja eina meining í tykkara uppvækstri, ganga á odda fyri at bota um ta støðu, ungfolk og børn eru í dag.

Sum góðgering eiga vit at hava góðar stovnar, tað verður seg veggustovur, barnagarðar, fritíðarheim og ungmannafeløg við útbúgvnum fólki, ið hevur kunneleika til, hvussu góðgering kann útvega barninum fyri tað, ið fór burtur, tá samfelagið og umhvørvið broyttust.

Tórshavn hin 3/1-80
A.E.

Telefonóskilið

Málið um nýggjan telefonbygning hevur eina tíð verið til umrøðu í blóðunum.

Landsstýrið vil hava grundgeving frá Havnar býráði, hvi tað noktar TFL byggiloyvi.

Men tit við ábyrgd: Sigur ikki ein tinglisin klausul, at ongin garður og onki hús við Tinghús-

vegin má bróast burtur??? Tað eigur at vera gildug grund.

Landsstýrið eigur ikki at fjarstýra nøkrum býráði. Býráðslimir í Havn, havið tað í huga!

Skitur veri við telefonini. Ein óneyðug útreiðsla, ein freistast til at siga ovurnýtsla.

Eitt uppskot til TFL: Hvi seta tit ikki telefon-

boksir upp her og har í býnum? Vit hava bíðað eftir telefon í uml. seks ár. Eg leggi onki í, um vit bíða seks ár afturat. Onkuntíð hevur ein brúk fyri telefon, meir enn so, so má ein læna frá grannanum, tá var betur, at tað var ein telefonboks í nánd.

Ein spurning til TFL: Hvat kostar telefonstøðin, sum liggur vesturi í Vág-

um? Hvussu leingi hevur hon ligið har?

Tað var eitt ræðuliga skeivt keyp, í hvussu so er. Men tað er lætt at rista breiðar alar av skattaborgarans ryggi. Jú, jú.

Telefonin er eitt landsmál. Havnin hevur ongar serligar skyldur mótevnis TFL.

Sjúrður Joensen

Rætt honum lítla fingur —

Einaferð, meðan Havnin enn var ein fittur pinkubýur, ið bert rakk niðan til tinghúsið, vóru býarkongarnir so framskygnir, at »nýggi« Tinghúsvegurin við tilhoyrandi bygging gjørdist ein natúrlig leinging av býnum, kanska enn og fittari og hugnaligar tá havarnir fóru at spretta og vaksa til.

Í hesum hugnaliga býlingi hava millum mong onnur búð okkara størsta skald og ein av mætastu trúboðarum.

Men býarkongar fara og aðrir koma. Tíðirnar broytast, skjótari og skjótari. Til síðst eru myndugleikarnir so langt eftir teimum veruligum avgerðunum, at teir missa endan og við eitt er mestsum onki eftir av býarmyndini við Tinghúsvegin. Hóast klausular. Og nú skal síðsta minnið um henda hepa býarpartin undir gravkúr, betong, glas og asfalt, við tilhoyrandi lufttunnel tvørturum vegin. Og til hvat?

Jú, fyri at rúma einum mikrodakassa sum kundi staðið í einum neysti, um rætt var at borið!

tjak og meiningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyri at fáa lesarabrev upptikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórnin veit, hvør hevur skrivað brovini.

Nú er álikavæl tað gleðliga hent, at 8 av 13 býráðslimum eru vaknaðir úr tornurúsusøvnum og vilja ikki loyva hesum ørskapinum. Men fleiri eru kongarnir, og allir vilja vera størstir.

Landsstýrið saman við síni fyrisiting og jättandi lógtingi gera jú lóginar, eisini tær, sum viðvíkja kommununum. Teir gera snildisligar kommunalógin, byggilógin fyri kommunur og aðrar, to bert altíð uttan at spyrja tey eftir, sum skulu akta. Soleiðis sita teir og eru ovasta vald fyri, hvørt eitt óki skal vera hsnagarður ella býur í Mykinesi, aðrenn nakar varir av.

Ti kunnu teir nú sita breiðsmilkaðir og hótta við sjálvir at geva fosturbarninum, TFL, byggiloyvi.

Og tað skal akkurát passa, at teir hava loyvi at gera tað.

Eitt landsstýri við ongum havnarfólki, hvat leggur tað í um havnarfólk hava alsk til Tinghúsvegin.

Nei, minir veljarar í Norðoyggjum, Sandoyinni, Suðuroyinni og vestanfyri, skulu sanniliga ikki bíða eftir tóna, meðan havnarfólk kunnu gleða seg við minnum um ein hugnaligan bý, har foreldrini kunnu siga børnunum: Í hasum húsinum við tí deiligu havanum var William Heinesen barn. Og í hinum búði Sloan. Nei, sum tey eru hugnalig nú, istandgjørd og við royki úr skorsteininum.

Alvaratos! Hvussu nógv to halda tí havnarfólk hava?

Okkurt er to sum bendir á, at landsstýrið álikavæl ikki garderaði seg nógv væl, tá lóginar vorðu gjørdar.

Tað var loðið, um landsstýrið kann geva einum byggiloyvi á grundstykki-

inum hjá einum øðrum. Tí meinigheitin til Havnar kirkju eigur økið, har landsstýrið ætlar at útskriva byggiloyvi til TFL.

Ikki er gott at vita, hvussu samfelagið broytist, men um landsstýrið fer at kunna geva teimum byggiloyvi, sum mangla nakað at vera í, eins og TFL sigur seg, so vil eg skjóta upp, at tit loysa íbúðarneyðina í Havn sum skjótast.

Ein, ið heldur vil bíða eftir tóna

KONDIVFøroysk
ítróttarklæðirPÍ SJÓKLÆDNAVIRKIÐ
Telefon 5 50 40